

רע"פ 7393/22 - אורי בלס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7393/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אורי בלס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע ובקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 2.10.2022 ב-עפ"ג 36297-06-21 ו-עפ"ג 43216-06-21 שניתן על ידי השופטים ד' מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד שרון גואטה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס) ב-עפ"ג 36297-06-21 ו-עפ"ג 43216-06-21 מיום 2.10.2022, בגדרו התקבל ערעור המשיבה ונדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (השופט ט' אוסטפלד-נאוי) ב-ת"פ 68681-12-18 ו-ת"פ 72632-12-18 מיום 5.5.2021.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן הראשון ב-ת"פ 68681-12-18, שבוע עובר ליום 26.12.2018 המבקש הגיע לביתר גינה נעמן, ילידת שנת 1936 (להלן: המתלוננת 1), עמה הוא מתגורר בשכנות. המתלוננת 1 גילתה כי פתח הצילינדר חסום בדבק, ובכך

נמנע ממנה להכניס את המפתח לצילינדר ולהיכנס לביתה. המבקש סייע לה בכך שנכנס לדירה שלא דרך הדלת, ומשנכנסה, המבקש הזמין את חברו שתיקן את הצילינדר. ביום 25.12.2018, הגיע למקום מנעולן כדי להחליף את הצילינדר. באופן שאינו ידוע, הגיע לידי המבקש עותק ממפתחות הדירה. ביום 26.12.2018, המבקש הגיע לדירת המתלוננת 1, פתח את הדלת באמצעות המפתח, נכנס אל הדירה ולאחר מספר שניות יצא ממנה. זמן קצר לאחר מכן נכנס שוב אל הדירה, נעל את הדלת בעודו בדירה, הסתובב בדירה ופתח מגירות וארונות כדי לבצע גניבה או פשע.

3. כמתואר בכתב האישום המתוקן השני ב-ת"פ 72623-12-18, המבקש ואורטל בלס (להלן: המתלוננת 2) נשואים ולהם שני ילדים קטנים. בין השניים התקיים סכסוך בעניין חובות שהמבקש צבר בשל הימורים. ביום 11.10.2018, עת היובביתם, המבקש שלח להודעת "וואטסאפ" שעסקה באירוע רצח שאירע בנתניה בו גבר רצח את פרודתו, והוסיף "זה הסוף שלך". ביום 16.8.2018, המבקש שלח למתלוננת 2 הודעה כתובה כך: "רוצה ללכת אין בעיה תעשי מה שאת רוצה תהני תבלי ותמצאי לך מישהו גם ילדים שלי מחוץ לתחום כל החיים שלך לט יהיה ולא תהיה אם גבר שהם באותו בית על תנסי אותי אני ישב עלליך מאסר עולם" (הטעויות במקור - י' א').

4. בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של כניסה למקום מגורים או תפילה לבצע עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ושתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי האישום המתוקנים, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

5. בגזר הדין, בית משפט השלום ציין כי המבקש פגע בערכים המוגנים של פרטיותה וביטחונה של המתלוננת 1, עמד על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בעבירות רכוש ונסיבות ביצוע העבירה, וקבע את מתחם העונש ההולם בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. אשר לאישום בכתב האישום המתוקן השני, בית משפט השלום סקר את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שיוחסו למבקש, וקבע את מתחם העונש ההולם בגין כל עבירת איומים בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל.

בית משפט השלום ציין בין היתר את שיתוף הפעולה של המבקש עם שירות המבחן, הטיפול שעבר, והשיפור ביחסיו עם המתלוננת 2. על כן, נקבע כי יש מקום לחרוג בעניינו של המבקש ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, באופן שהחריגה "תתבטא בחפיפה מסוימת" בין מתחמי הענישה אותם קבע.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחמים בית המשפט התייחס לגילו הצעיר של המבקש; לעובדת היותו נשוי למתלוננת 2 ולהם 3 ילדים; ולכך שהמבקש נטל אחריות על מעשיו.

בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת רכוש מכל סוג או עבירת איומים למשך 3 שנים; וקנס בסך של 3,000 ש"ח.

6.

ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, ונתקבל ערעור המשיבה על קולת העונש. באשר לכתב האישום המתוקן הראשון, נקבע כי מעשיו של המבקש חמורים מאד, וכי המבקש "חדר לביתה-מבצרה של המתלוננת 1" תוך שהפר את האמון שניתן בו, ופגע בפרטיותה ובשלוותה. אשר לכתב האישום המתוקן השני, צוין כי מדובר באיומים "קשים ביותר" אשר כללו איומים "ברצח ממש 'ונכונות' לרצות מאסר עולם בשל כך". בנסיבות העניין, נקבע כי העונש שנגזר על המבקש לא משקף את מדיניות הענישה הנוהגת. כן צוין כי כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו, המבקש לא עבר הליך טיפולי ממשי וכי לא ניתן לקבוע כי השתקם או כי קיים סיכוי לשיקומו באופן המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. נקבע כי אין בעובדה שהמתלוננת 1 "סלחה" למבקש כדי להפחית ממסוכנותו, בפרט נוכח התמכרותו להימורים – בעיה שלא ניתן לה מענה טיפולי הולם.

על כן, ובשים לב לכלל על פיו אין זה מדרכה של ערכאת ערעור למצות את הדין עם הנאשם, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בלבד חלף עונש 6 חודשי המאסר לריצוי בעבודות שירות שנגזר עליו בבית משפט השלום; יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

7.

מכאן הבקשה שלפניי, אשר יחד עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

המבקש הכיר בכך שעניינו לא מעורר שאלה משפטית עקרונית רחבה, אולם טען כי יש מקום להתערבותו של בית משפט זה "משקולים של צדק וחוסד" בשל נסיבותיו הייחודיות-בהתחשב בכך שהוא מפרנס כיום משפחה בת 6 נפשות, כאשר מצבה הבריאותי של אשתו, המתלוננת 2, מורכב. בנוסף, נטען כי הוא משתתף במפגשים קבועים בקבוצת טיפול, מוסיף לעבוד לפרנסת המשפחה ופועל להסדרת חובותיו. לטענתו, הנזק שייגרם למשפחתו כתוצאה מכליאתו מאחורי סורג ובריה, יהיה קשה ביותר.

8.

דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 7667/22 פלוני נ' רשות המיסים, פסקה 5 (15.11.2022); רע"פ 7138/22 יטאח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (13.11.2022)). עוד נפסק כי בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 7842/22 אבו גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2022)).

9.

כפי שמציין המבקש, בקשתו לא מעוררת סוגיה משפטית עקרונית. אף בחינת הבקשה לגופה לא מעלה כי נגרם למבקש עיוות דין. מעשיו של המבקש בכניסתו ללא רשות לביתה של המתלוננת 1 חמורים ביותר. כידוע, "ביתו של אדם הוא מבצרו, בו הוא מרגיש בטוח ומוגן" (ע"פ 945/18 סלאימה נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (14.1.2019)). המבקש פגע בקניינה ובתחושת ביטחונו האישי של המתלוננת 1, תוך שמעל באמון שנתנה בו וניצל את מצבה הפגיע נוכח גילה המתקדם.

כך גם באשר לאיומים ברצח שהמבקש הפנה כלפי המתלוננת 2. כפי שכתבתי במקום אחר:

"בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד" (רע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2019)).

10. זאת ועוד, אין בידי לקבל את הטענה כי יש להקל בעונשו של המבקש נוכח העובדה שהמתלוננת "סלחו" לו. כפי שציינתי לא אחת בהקשר דומה, אין בעצם יישוב הסכסוך בין הצדדים כדי למצות את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים, ועל העברין לתת את הדין על מעשיו (ראו והשוו: ע"פ 8900/21 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.8.2022); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל סובח, פסקה 22 לפסק דיני (5.11.2019)).

11. נוכח כל זאת, לא מצאתי מקום להתערב בעונש אשר נגזר על המבקש, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי". העונש הולם את חומרת מעשיו, ומתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירות השונות ונסיבותיו האישיות של המבקש.

12. הבקשה נדחית אפוא, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, כ"ט בחשוון התשפ"ג (23.11.2022).

ש ו פ ט